

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

NO. 12

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, JANUARY 19, 1954

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LIV — VOL. LIV

Komunistični veljak Milovan Djilas je bil odstavljen z vseh važnih položajev v partiji

Rdeča bratovščina se je udarila navidez zaradi žena komunističnih veljakov, toda resnični vzroki so vse globlji: mržnja do Zapada in odhajanje izgubljenih sinov v hišo očetovo — v Malenkovo Moskvo. — Zapad je toleriran samo zato, ker vsiplje Tito svoje darove.

BEOGRAD. — Predsednik Tito in centralni odbor komunistične partije sta v nedeljo odslovila Milovana Djilasa, enega poglavitnih Titovih opredeljenih položajev komunistične partije. Tito je osebo nastopil na izredni seji odbora ter obtožil svojega vojnega tovariša iz partizanskih dni, 41-letnega Milovana Djilasa, da je hotel "likvidirati" komunistično partijo ter vzpostaviti kapitalizem.

Skrusen in strt je Djilas izjavil, da sprejme kritiko partije, nanašajočo se na njegove izjave glede žena visokostojenih komunistov ter je obljubil, da bo v bodočnosti "priden".

Toda njegova samoizpoved ni bila dovolj.

Centralni odbor ga je izključil iz svoje srede, odvzel mu je čin partijskega izvršnega uradnika in mu prepovedal vse nadaljnje funkcije v komunistični partiji.

Djilas je po tem odloku nemudoma resigniral kot predsednik jugoslov. parlamenta, kateremu je imel predsedovati 27. januarja.

Ali bo še ostal eden izmed štirih podpredsednikov Jugoslavije, še ni znano, vendar je dvomljivo.

Vihar nad Djilasovo glavo je završal pred tednom dni, ko je centralni odbor naznanil, da ga bo poklical na odgovor zaradi njegovih člankov, ki jih je objavil v listu Borba in v reviji Nova misel.

V teh člankih je Djilas obtožil vladne voditelje prilaščanja si posebnih privilegijev ter je predlagal, da bi postala komunistična partija bolj "razpravljalna skupina" kot pa aktiven organ administracije. Zahteval je tudi prevrednotenje Marksovih in Leninskih principov v luči modernih razvojev.

Ti njegovi članki so izzvali jezo ostalih vodilnih komunistov, ki pa so ostali več ali manj pasivni, dokler ni Djilas v dolgem članku v Novi misli napadel žene komunističnih mogotcev, ki ne baje vihale nosove nad krasno mlado ženo generala Dapčevića, načelnika gen. štaba, kateri so očitali, da se ni udeležila partizanske vojne. Djilas je ob enem jim je poklical v spomin, kako so same živele pred svojo poroko, torej niso vredne kritizirati drugih.

Za ta spor je vladalo na Zapadu, zlasti v Ameriki, veliko zanimanje in napeto pričakovanje, kaj se bo iz njega izcimilo. Ameriški opazovalci položaja so naglašali, da bo izid tega spora merilo oz. dokaz, na kateri strani so Titove simpatije. Rečeno je bilo, da če bo Tito obsodil Djilasa, da bo to meizpodbiten dokaz, da je njegovo srce spet pri moskovski bratovščini in da obrača hrbet. Zapadu oz. ga samo izkorišča, dokler se da od njega kaj dobiti. Kakor vidimo, je res proglasil Djilasa za buržuja, ki hoče vzpostaviti v Jugoslaviji kapitalizem.

Zaključki seje centralnega odbora potrjujejo tudi resnico trditve Bogdana Radice v New Yorku, ki je izjavil, da je Tito v tajnih sporazumih z Moskvo in da samo vleče Zapad za nos, dokler mu to nese.

Laški premier Fanfani imenoval nov kabinet

V novem kabinetu je 19 krščanskih demokratov in en neodvisnež.

RIM. — Amintore Fanfani, novi italijanski premier, je imenoval v ponedeljek novi kabinet in se zdaj pripravlja, da bo prihodnji teden zaprosil za zaupnico v parlamentu.

Fanfani, ki je obljubil izboljšati usodo italijanskih malih ljudi, je izbral za svoj kabinet 19 krščanskih demokratov in enega neodvisneža.

Za zunanega ministra je imenoval 61-letnega Attilija Piccionija, krščanskega demokrata in voditelja desnice, o katerem se pričakuje, da bo podprl pogodbo o evropski obrambi, Severnoatlantsko obrambno organizacijo ter združitev Evrope.

Toda z imenovanjem novega kabineta ni končana nevarna italijanska politična kriza.

Slavna Harvard univerza in njeni slavni profesorji

WASHINGTON. — Wendell H. Furry, 47 let stari profesor na Harvard univerzi, je pred preiskovalnim odborom priznal, da je bil član komunistične partije. Isto je priznal tudi drugi profesor iste univerze, — Leon J. Kamin. Nihče njiju pa ni hotel navesti imen svojih ostalih rdečih tovarišev.

Truplo ustreljene žene imel pet dni v hiši

WICHITA FALLS, Tex. — John Price Hunter je živel pet dni v hiši z razpadajočim truplom svoje žene, katero je v prepiru ustrelil, preden je obvestil oblasti, kaj je storil.

Hunter je peljal šerife v svojo hišo, ki je bila polna praznih steklenic od žganja. Truplo njegove žene je ležalo na postelji. Hunter je povedal, da jo je ustrelil v torek opoldne z 22-kalibrsko puško, ker je bila v noč zunaj.

Udobje za zimo

INDIANAPOLIS. — William Carson je s kamnom razbil okno neke trgovine, in sicer samo zato, da bi si preskrbel toplo gnezdo preko zime. Ko ga je sodnik obsodil za 60 dni na državno farmo, je Carson dejal: "Zime še ne bo kmalu konec. Navrzite mi še kaj za dobro mero." — Sodnik se je nasmehnil in mu kazen podojil.

Robert H. Johnston, novi pomožni direktor za javno varnost

Cleveland. — Župan Celebreze je včeraj imenoval za pomožnega varnostnega direktorja 35 let starega Robert H. Johnston-a, dosedanjega člana FBI urada. Johnston je izjavil, da bo nemudoma resigniral ter sprejel svoj novi položaj, ki mu bo donosil \$9,438 letne plače. Župan Celebreze je izjavil, da je Johnston po svojem dosedanjem službovanju odlično kvalificiran za svojo novo službo, zato ga je imenoval na to mesto, katero je Johnston v veliko županovo zadovoljstvo sprejel.

Kot specialni agent FBI urada je Johnston služboval v Pittsburghu, Chicagu in Clevelandu. Med znanimi slučajji, pri katerih je deloval, so bili slučajji Julius Petro, slučaj dr. Alexandra Spaetha in štirih roparjev, ki so oropali Central National banko na Brookpark Roadu.

Johnston je rojen v Clevelandu ter je graduiral na Western Reserve univerzi. V drugi svetovni vojni je kot aktivni major marinov vodil napade na otoke Guadalcanal in Okinawa. Zdaj je podpolkovnik v rezervi. Robert je sin Howarda A. Johnston-a, upokojenega policijskega poročnika v East Clevelandu. S svojo ženo Lillian, ki je slovenskega rodu in hčerka Mr. in Mrs. James Koman, 1226 E. 176. St. in s svojima dvema otrokoma, živi na istem naslovu.

Novi grobovi

Ciril Ječič

Po enoletni mučni bolezni je preminul Ciril Ječič, star 65 let, stanujoč na 14416 Darwin Ave. Tukaj zapuša dva sinova: Michael in Stanley in več sorodnikov. Rojen je bil blizu Trsta, kjer zapuša sorodnike. V Ameriki je bil 42 let. Poprej je bil zaposlen v Master Foundry Co. Pogreb se bo vršil v sredo popoldne ob 1:00 uri iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152. St. na Hillcrest pokopališče. Na mrtvaški oder bo položen po 4:00 uri danes popoldne.

Thomas Golubic

Umrli je Thomas Golubic, 1792 E. 32. St. Pokojni zapuša ženo Mary Ann, očeta Johna in sestre Mary Rich, Helen Kolic, Martha Carr, Mary Schultz. Njegovo truplo leži v Golubovem pogrebnem zavodu. Pogreb bo v sredo ob devetih v cerkev sv. Josafata in od tam na pokopališče. — Pokojni je bil 36 let star.

Charles E. Krall

Eno uro potem, ko se je vrnil domov iz Euclid Glenville bolnišnice, kjer je bil od 24. decembra, je umrl na svojem domu na 22100 Wilmore Ave., Charles E. Krall. Rojen je bil v Clevelandu in radjen šest let slep. Tri leta je bil zaposlen pri Cleveland Society for the Blind. Zapuša ženo Amelijo, rojeno Spelko, sinova Charlesa in Raymonda, brata Henryja, sestre Agnes Mahnich in Genevieve Gorjup ter inater Agnes, roj. Kebe. Bil je član Katoliških borštarnjev št. 1640 in društva Euclid št. 29 SDZ. Pogreb bo v četrtek zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 17002 Lakeshore Blvd. v cerkev sv. Kristine in od tam na pokopališče. Čas pogreba bo naznanjen pozneje. — Pokojni zapuša tudi 4 vnuke.

Bodi previden in pazljiv, pa se boš izognil marsikateri nesreči!

Konferenca

CVETIC — KANDIDAT ZA ZVEZNEGA KONGRESNIKA

Matt Cvetič iz Pittsburgha, ki je slovenskega porekla in ki je bil več let FBI podtalni agent, dočim so komunisti mislili, da je njihov zaupnik in dober član, bo kandidiral na republikanski listi v svojem distriktu v Pittsburghu v zvezni kongres.

Teško tovorno vozilo je padlo z mostu 45 čevljev globoko

Voznik tovornega avta, ki je v bolnišnici, je ostal živ kakor po čudežu.

CLEVELAND. — Včeraj je s papirjem težko naloženo tovorno avto s pripreznim vozom polno jekleno ograjo Whitehouse mostu v Garfield Hts., zletel skozi vrzel 45 čevljev globoko, kjer se je vnel.

Kakor po čudežu je ostal živ njegov voznik, 43 let stari Edward Black, stanujoč na 4300 E. 141 St, ki se nahaja zdaj v nevarnem stanju v Marymount bolnišnici.

Kmalu po nesreči sta bila na licu mesta dva policista, ki sta potegnili Blacka iz njegovega sedea. Druga sreča v nesreči je bila, da je truck treščil na zemljo komaj 45 čevljev od ogromnega tanka, v katerem je 2000 galon kurivnega olja, ki bi se bilo od plamenov truka lahko vnelo.

Blacka so naglo odpeljali v bolnišnico, gasilci pa so med tem pogasili požar. Tovor truka, ki je obstojal iz 20,000 funtov časopisja, je 6 ur po nezgodi še zmerom gorel.

Slovenska pisarna

6116 Glass Ave., Cleveland, O.
Telefon: EX 1-9717

OPOZORILO: Slovenska pisarna bo odprta ta teden takole: V torek, četrtek in petek od 5 do 7 ure zvečer. V sredo cel dan, v soboto pa od 2 do 7 zvečer. Mistlim, da bodo večerne ure posebnopripravne za tiste, ki žele naročiti pakete pa so čez dan zaposleni.

KAPLAN KLEMEN: Zavoljo bolezni glavnega igralca smo morali prestaviti igro Kaplan Klemen na marec. Igra ne bo torej na 24. januarja, temveč šele 7. marca.

PAKETE za Ligo naročajte v Slovenski pisarni. S tem pomagajte Ligi, ki od mnogih postaja pozabljena, pomagajte pa tudi ljudem po taboriščih. Glavni Ligin dohodek danes so paketi. V naročanju paketov kažeže vsaj skromno zahvalo za tisto, kar ste pred leti od Lige prejeli.

MOHORJANI: Pridite po mohorske bukke. V tem mrzlem vremenu jih boste lahko brali. Sprejemamo tudi naročila za prihodnje leto. Članarina je ista kakor lani: \$2.

Stari madenič

LOS ANGELES. — Pred sodnikom je stal 81 let stari Abraham Wulfe, ki je v velikem prometu in ob prepovedanem času hotel preko ulice. Sodnik je dejal: "Mudilo se mi je k moji muzikalni vaji, zato sem tako hitel." Sodnik ga je oprostil.

Velikih štirih v Berlinu

Po desetdnevnem razgovorjanju in prerekanju so se končno vendarle zedinili za kraje posvetov. — Zavezniki, zlasti Amerikanci, stoje pred trdo preizkušnjo svoje potrpežljivosti.

Sovjetski zastopnik je sicer vljuden in korekten, ne bije po mizi in ne zmerja ostalih z vojnimi hujskači, toda jasno je, da ne bo dal nič zastonj.

BERLIN. — Predstavniki treh zapadnih zaveznikov in Sovjetov so se v nedeljo zvečer po desetdnevem razpravljanju in prerekanju zedinili za sedež sej zunanjih ministrov Velike četvorice, ki se bo pričela v Berlinu 25. januarja.

Sporazum, ki jamči otvoritev konference na določeni dan, predvideva, da se bo prva seja vršila v poslopju zavez. kontrole v ameriškem sektorju. Seje drugega tedna se bodo vršile v poslopju sovjetskega visokega komisarja v ulici Unter den Linden, seje tretjega tedna pa bodo zopet v prvo imenovanem poslopju. Kraj poznejših sej pa bo pozneje določen.

Zapadni diplomati, ki so trudni in naveličani tega drugega malega Panmujoma, so zadovoljni, da se bo končno pričela seja, ki bo spravila vendarle enkrat Sovjete k mizi razgovorov za združitev Nemčije in za določitev mirovne pogodbe za Avstrijo.

Zli znaki

Toda dosedanj razgovori z zastopniki Sovjetov ne pomenijo kaj prida zavezniškim diplomatom. Sovjetski argumenti so sicer oslajeni z novimi Malenkoviimi pilulami, in vljudni sovjetski predstavniki Sergej Dengin nikoli ne vzdigne v razburjenosti svojega monotonega glasu. Prav tako ni zdaj nikakega razbijanja po mizi in zmerjanja z vojnimi hujskači, kakršno je bilo doslej v navadi pri sovjetskih predstavnikih. Toda jasno je, da je z njimi še vedno stara Stalinova okorelost.

Prva sovjetska zmaga
Sovjetska trma in nepopustljivost je že izvajevala eno zmago: da se s tremi zavezniškimi silami postopa kot z eno. To se zdi sicer na prvi pogled neznačajna zmaga glede procedure, toda mnogi vidijo v njej večji korak Kremlja: razgovor dveh sil — Sovjetske zveze in Združenih držav. To čutijo zlasti "mali zavezniki" — Angleži in Francozi.

Pa tudi drugače ne bo šlo vse gladko. Amerikanci so hoteli, n. pr. povabiti nemškega kanclerja Adenauerja pred Veliko četvorico, proti čemer pa so vehementno protestirali Angleži in Francozi.

Posebno so zaskrbljeni Francozi, ki se vprašujejo: Ali bo ameriška potrpežljivost kos sovjetski vztrajnosti in trmi? Ali bodo Amerikanci lahko kljubovali pritiskom svojega lastnega kongresa, ki bo zahteval skorajšnje rezultate? Ali bosta senatorja Knowland in McCarthy "dovolila" predsedniku Eisenhowerju in državnemu tajniku J. F. Dullesu znosno razumevanje Sovjetov, ali bosta zavpila: "To je 'apizanje'?"

Sovjeti bodo med drugim zahtevali obnovo trgovine med Vzhodom in Zapadom, in prav tako bodo zopet skušali privleči skozi zadnja vrata Rdečo Kitajsko v družbo velikih sil.

Toliko je gotovo, da Sovjeti ne bodo dali ničesar zastonj. Oni bodo postavili na trdo preizkušnjo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sedma obletnica —

V četrtek ob 7:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jenie Velikonja v spomin sedme obletnice njene smrti.

Druga obletnica —

V sredo ob 7:30 bo v cerkvi Marije Pomočnice na Neff Rd. sv. maša za pok. Johna Strukel v spomin druge obletnice njegove smrti.

Iz bolnišnice —

Mrs. Mary Zakrajšek, 14211 Thames Ave., se je vrnila iz Euclid Glenville bolnišnice, kjer je uspešno prestala operacijo. Zahvaljuje se vsem prijateljem za cvetlice, kartice, darila in obiske. Obiski na domu so dobrodošli! Želimo ji naglega okrevanja.

Iz bolnišnice —

Mrs. Josephine Šušteršič, 395 E. 161 St., se je vrnila iz bolnišnice in je zdaj doma pod zdravniško oskrbo. Zahvaljuje se vsem za obiske, kartice, cvetlice in druga darila. Obiski dobrodošli. Želimo ji skorajšnje okrevanja!

Zaroka —

Mr. in Mrs. Frank Luzav, — 1315 E. 167 St., naznanjata zaroko svoje hčere Mary Patricia s Frank A. Ivancicem, sinom Mrs. Rose Ivancic, 1254 E. 169 St. Poroka bo predvidoma v maju. Čestitamo!

Enajsta obletnica —

V sredo ob 7:45 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. John Miklič v spomin 11. obletnice njegove smrti.

Pozdravi iz Floride —

George Hrvatin, R. F. D. No. 2, Chagrin Falls, Ohio, pošilja svojim prijateljem in znancem pozdrave iz Miami, Fla.

Nov odbor —

Društvo Kraljica miru št. 24 SDZ ima za leto 1954 sledeči odbor: predsednica Agnes Zagar, podpred. Theresa Lekan, tajnica Albina Zejewski, 7812 Union Ave., MI 1-1361, blagajničarka Frances Zimmerman, zapisničarka Mary Filipovic, nadzornice Veronica Skufca, Mary Skufca in Jennie Milavec. Seje so vsak tretji tork v mesecu ob 7:30 v Slov. nar. domu na E. 80 St.

Nov odbor —

Društvo Sv. Rešnjega telesa fare sv. Lovrenca ima za leto 1954 sledeči odbor: ustanovitelj Rt. Rev. Msgr. John J. Oman, duhovni vodja Rev. Julius Slapšak, predsednica Mrs. Apolonija Kic, 3558 E. 81 St., MI 1-5369, podpred. Mrs. Veronica Skufca, tajnica in blagajničarka Mrs. Frances Zimmerman, 3546 E. 80 St., zapisničarka Mrs. Josephine Hočvar, nadzornice Mrs. Louise Mismas, Mrs. Rose Lausche in Mrs. Angela Stražar. Skupno obhajilo je vsako prvo nedeljo v mesecu pri maši ob 7:15, popoldne ob 1:30 isti dan pa molitvena ura. Seje so vsak tretji mesec in po potrebi.

Zaroka —

Mrs. Anna Bauer, 7540 Star Ave., naznanja, da se je na božični večer zaročila njena hčerka Miss Mildred Bauer z Mr. Eugene Petonic, sinom Mr. in Mrs. John P. Petonic s 4529 W. 172 St.. Čestitamo!

Izključenje komunista

BRUSELJ, Belgija. — George Canivet, ki je bil eden izmed ustanoviteljev belgijske komunistične partije, je bil izključen iz nje.

Vremenski
prerok
pravi:

Danes in ponoči deloma oblačno in bolj toplo.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83

No. 12

Tues., Jan. 19, 1954

Ali je upravičeno zaupanje Zahoda v Tita?

Vse, odkar je Kominforma junija 1948 vrgla Tita iz svoje srede, pa do danes se sprašuje javnost pa tudi državni in politiki Zahoda, ali smejo Titu, ki sam neprestano poudarja, da je najčistejši komunist, zaupati. Razni dogodki po Stalinovi smrti so zaupanje Zahoda v Tita močno omajali. V zvezi s tem je zanimiv članek urednika "United Nations World" George W. Heralda, ki ga objavljamo po "Pregledu," mesečniku, ki ga za Slovence izdaja National Committee for a Free Europe v New Yorku.

(Konec.)

Malenkov, četudi je bil navzoč, je takrat molčal. Tisti, ki poznajo ozadje trdijo, da on nikoli ni odobral tega koraka svojega tekmeca, ki je imel za posledico enega največjih porazov ruske politike po drugi svetovni vojni. Kakor hitro je prišel na oblast, je odredil, naj "Pravda" in "Izvestija" ustavijo napade na Tita in je iskal pota, kako bi ga privabil nazaj v skupno stajo, ne več kot satelita, ampak kot družabnika.

Seveda se je Tito delal trdega, kot bi na njegovem mestu delal vsak. Izvedenci pravijo, da bo nadaljeval to igro, dokler bo upal dobiti še kaj orožja in drugih dobav od Združenih držav.

Toda ali je še kaj razlogov, da bi Tito držal z Zapadom v slučaju kake sile? Morda je odgovor na to vprašanje dal jugoslovanski podpredsednik vlade Edvard Kardelj, ko je izjavil levičarskemu pariškemu tedniku "Express" dne 23. septembra 1953: "Že dolgo časa smo predvidevali, da se bo sovjetski režim, ki je slonel na birokratični diktaturi in uporabljal nečloveška sredstva, razvil in spremenil pod pritiskom sil, ki so se razvile v notranjosti države. Tej spremembi režima smo sedaj priče. Mi verujemo, da napredne sile postajajo vse močnejše v Sovjetski zvezi in vodijo v smer socialistične demokracije."

Večina opazovalcev je videla v tej izjavi jasno napoved, da je Jugoslavija sedaj zopet bliže Rusije kot pa zapadnih sil in da Rusija ni več njen sovražnik.

Nova sovjetska politika napram Titu se je že izplačala na obe strani v tržaški zadevi.

Še 3. julija je Aleš Bebler izjavil pri slovesnem začetku tržaškega sejma: "Tu smo se sestali kot dobri prijatelji, kot poslovni ljudje. Upamo, da se bomo kasneje sestajali kot dobri prijatelji tudi na drugih področjih."

Toda kakor hitro je Moskva pooblastila svojega novega ambasadorja, dne 16. julija in sprejela Titovega ambasadorja v Moskvi, je Tito spremenil način nastopanja.

Kot iz jasnega je maršal udaril proti miru v svojem plamenečem govoru v Okroglici. Ta govor je začetek sedanjege prerivanja. Za izgovor mu je služila italijanska grožnja, ki jo je ošabno zasmehoval.

Odkod ta nenadna surovost? Odtod, ker se je Tito počutil prvič po letu 1948 zopet varnim, ker je imel zopet varno ozadje, tako trdijo izvedenci. Moskva mu je zopet dala svobodo manevriranja.

Kar očito je, da je Titova poteza odlično služila Malenkovu. Po nemških volitvah je Moskvi zmanjkalo razlogov za zvižaje, s katerimi skuša pokvariti načrt evropske skupne vojske. Vprašanje Saara ni več izgledalo kot nepremagljivo. Anglija — tako se je zdela — je bilo bolj pripravljena povezati se ožje z evropsko obrambno zvezo in celo francoski socialisti so bili voljni, da bi dali svoj blagoslov za ta načrt.

Toda še vedno je bil tu sod smodnika, ki so se ga rdeči mogli poslužiti: Trst. S tem, da so ga zažgali prav v tem času, so dobili dobro priliko za zopetno razdvajanje zaveznišev, razlog za odložitve odobritve obrambne pogodbe v Italiji in možnost spraviti v nevarnost pogodbo z Avstrijo, ki je vedno bila v zvezi z ureditvijo tržaškega vprašanja.

Kronika pove, da je imel sovjetski ambasador Valkov dva dolga razgovora z beograjskim zunanjim ministrom, odkar je izbruhnila tržaška kriza. Po naših informacijah se ne izplača ugibati ali je bil Tito v tej stvari potrpežljiv sluga ali pa si je domišljal, da je igral samostojno igro. Važno je samo to, da je Tito hotel ali nehotel postal zopet del sovjetskega osvojevalnega načrta.

Tale tič Tito zavzame mnogo prostora v naših predelih, je rekel vjudno visok zavezniški častnik v Parizu. "Na desni strani hranimo operativne načrte za slučaj, da se bo v sili boril na naši strani. Na levi pa zaklepamo skrajno tajne načrte za slučaj, da se bodo njegove divizije obrnile proti nam. Kdo ve, kateri predal bomo nekega dne morali odpreti?"

BESEDA IZ NARODA

Ob grobu zavednega slovenskega pionirja

"Kratki so dnevi na svetu za nas, urno nam zgine odločni čas..." — Narodna pesem.

Berwyn, Ill. — V moji skromni pisarni sedim in pregledujem razne listine. Na slovenskem radio programu se ravno oglašajo jazni glas Dr. Ludvika Leskovarja, ki vodi slovensko radio uro vsako soboto popoldne od pol štirih do pol pete ure. Rad ga poslušam, kadar koli mi čas dopušča in da sem doma. Podjetnega fanta občudujem in mnogokrat sam pri sebi pravim: Bog ne dopusti, da bi mu zmanjkalo ljubezni in navdušenja za slovenstvo! Zakaj malo jih je, ki so obdarjeni s tem.

Ko je v soboto 9. januarja ravnatelj slovenske radio ure g. Dr. Leskovar objavil par raznih točk, je objavil tudi žalostno vest, da je v Chicagu preminul dva dni prej vsem dobro poznani slovenski rojak pionir Mr. Frank Kozjek, ki je bilval okrog zadnjih 30 let na naslovu: 2118 West 21st Place.

Od pokojnikovega zeta Mr. Franka Bicek sem par dni prej zvedel, da je mož resno bolan in v kritičnem stanju. Pa me je kljub temu vest o njegovi smrti, ki sem jo čul na radio pretresla. Kropit sem ga šel še isti večer v kapelo žefranovega pogrebnege zavoda, kjer je ležal na mrtvaškem odru.

Tam sem ga našel na mrtvaškem odru mirnega in tihega, le da to pot ni imel v svojih ustih svoje priljubljene pipice, brez katere ga prej nisem nikoli srečal. Zrl sem v njegov obraz in v spominu, kakor na filmskem traku sem ga videl, ob vsakem dogodku, ko sem ga srečal, ali z njim deloval v kakih zadevah ali slučajih.

Že prej sem ga videl in srečaval — a dodobra sem ga spoznal o priliki konvencije KSKJ. v Clevelandu, leta 1923. Oni in pokojni Mr. Martin Kremesec sta zastopala društvo sv. Alojzija, št. 47. KSKJ. Jaz, pokojni Mr. John Žefran in pa Mr. John Terselič smo pa zastopali dr. sv. Štefana. Jaz sem imel pripravljenih več točk za spremembo

jednotinih pravil, ki naj bi postrile pravila glede izvrševanja verskih dolžnosti, itd. Večinoma istih je bilo spetjatih. Spominjam se, da sem to omenil pokojniku Mr. Kozjeku in pok. Mr. Kremesecu, oba sta me zagotovila in podprla ter dala navdušenja, da naj iste kar korajžno predlagam in predložim konvenciji. Sem steril tako. Kakor dva močna stebra sta stala za menoj.

Pozneje v letih 1924, 1925, 1926, so sem kot urednik pri "Amerikanskem Slovincu" vodil kampanje za slovenski katoliški dnevnik, sta mi prav te dva moža dajala navdušenje. Ko smo slavili leta 1941 zlati jubilej "Amerikanskega Slovincu," je Mr. Kozjek pomagal. In malo prej, ko sem ustanavljal slovenski leposlovni mesečnik "Novi Svet" leta 1937 in 1938, je bil pokojni Mr. Frank Kozjek eden izmed prvih ustanovnikov, ki se je priglasi, rekoč, kjer gre za dobro stvar, bi bilo greh, da bi ne pomagal.

In na drugih poljih. Pokojni Mr. Kozjek je bil dolgoletni predsednik društva Najsvetejšega Imena pri sv. Štefanu v Chicagu. Skoro vsako drugo nedeljo v mesecu sta ga videli na čelu društva. Med sv. mašo je glasno molil obredne molitve pred sv. obhajilom, tako po obhajilu in potem pet Očenašev, po maši. Zadnja leta morda tega ni delal, ker se vsled starosti oslabil in ker so mlajše moči stopile v ospredje. Preje pa je in kako odlično!

Vse to in še več sem v duhu videl na tistem filmskem traku

spomina, ki sem ga prej omenil, ko sem mu zrl v obraz ob mrtvaškem odru. On pa je nemo spal, spočitega obraza z neko vidno zadovoljnostjo, kakor bi hotel reči: Fantje končal sem, drugi nadaljujte! In odšel je zdaj, kakor bi izginil s svojo pipico v ustih okrog svetošestfanskega vogala. Yes, izginil je, a njegov duh je ostal med nami in ta naj nam daje pobude za vse dobro med nami.

In kdo je bil pokojni Mr. Frank Kozjek. Ko sem popisaval okrog slovenske pionirske družine za "Slovenskega Pionirja" v Novem Svetu, mi je sam povedal tako le:

"Pišem se Frank Kozjek, domače so mi pa rekli 'Mikvav France.' Rodil sem se v Zgoranjih Besnicah pri Kranju na Gorenjskem. V Ameriko sem prišel leta 1905. Oženil sem se leta 1899 v Bovcu na Primorskem z Antonijo Cudar, ki so ji rekli domače 'Ticelnova Tončka' in je bila doma iz Bovca na Primorskem. V zakonu so se nama rodili: dva sinova in štiri hčere, od katerih so tri hčere umrle."

Pokojnik je bil dolgoletni predsednik bivšega dr. sv. Alojzija, št. 47. KSKJ, ki se je pred leti združil z društvom sv. Štefana, št. 1. KSKJ. Bil je, kakor sem že omenil dolgoletni predsednik dr. Najsv. Imena pri sv. Štefanu v Chicagu. Bil je dolgoletni odbornik direktorija slovens. hranilnega in posojilnega društva "Slovenski Dom," sedaj "Reliance Federal Savings and Loan Association v Chicagu. Kratko, pomagal je vsepovsod, kjer koli se je zidal in gradil slovenski napredek v Chicagu.

Njegov pogreb se je vršil v ponedeljek 11. januarja popoldne iz cerkve sv. Štefana na Resurrection pokopališče v Summit, Ill.

Naj njegov spomin med nami živi. Spominjajmo se ga v molitvah! Njegovi žalujoči soprog, sinovom in hčeri ter vsem ostalim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Ti dragi prijatelj pa mirno spavaj in spočij se v Bogu!

John Jerich.

Slovenska Koroška

Zasedanje NSKS

Dne 30. decembra lanskega leta se je spet zbral k posvetovanju širši odbor Narodnega sveta koroških Slovencev, ki bi ga mogli upravičeno imenovati narodno predstavništvo koroških Slovencev. Predsednik dr. Joško Tischler je podal obširno poročilo o splošnem svetovno političnem položaju in o avstrijskem političnem življenju ter prav izčrpno poročilo o položaju, v kakršnem je danes slovenska narodna manjšina v Avstriji. Razumljivo je, da je bilo zadnje za vse najbolj važno in da je bilo razpravljanje o njem najbolj živahno.

V koroški politiki igra slovensko vprašanje slej ko prej najvažnejšo vlogo. Bistvo tega vprašanja pa je šola. S tem da je izdelala sedanja koroška deželna vlada s pretežno socialistično večino nov zakon o dvojezičnih šolah, je postalo šolsko vprašanje za koroške Slovence tako rekoč življenjsko vprašanje. V novem načrtu je črtana skoraj polovica tako imenovanega uradnega dvojezičnega ozemlja. Po vsestranski stvarni razpravi je širši odbor NSKS sprejel sledeči sklep.

Šolska resolucija NSKS

"Širši odbor Narodnega sveta koroških Slovencev, zbran na svojem posvetovanju dne 30. decembra 1953 v Celovcu, se je podrobno pečal z vprašanjem dvojezične šole kot take in posebej z novim osnutkom zakona o dvojezičnem šolstvu,

kakor ga je izdelala koroška deželna vlada in ga izročila prosvetnemu ministrstvu na Dunaju ter objavila v Kaerntner Landeszeitung dne 18. decembra 1953. Zbor NSKS pozdravlja pozitivne strani osnutka, ki so v tem, da je točneje določeno vprašanje vodijo dvojezičnih šol, da je točneje določeno neposredno nadzorstvo nad dvojezičnim šolstvom in da je prvič viden vsaj nek predlog slovenske srednje šole, odločno pa zbor NSKS odklanja načrt in nakano, da bi črtali katero koli dvojezično šolo. Zbor NSKS odločno zahteva, da se odredba iz leta 1945. brezpogojno dosledno izvaja v vseh občinah, ki so navedene v omenjeni odredbi. Svoji šolski komisiji zbor N. S. K. S. naroča, da pozorno študira in zasleduje razvoj tega vprašanja, da se po potrebi udeleži diskusije o tem vprašanju in da za končno odločitev skliče širši odbor NSKS k sklepanju."

"Avstrija ni nikoli germanizirala"

Koroška deželna vlada je v svoji uradni "Kaerntner Landeszeitung" obenem z novim osnutkom zakona o dvojezičnem šolstvu objavila 18. decembra 1953 tudi daljši članek, ki naj bi služil kot nekaka razlaga novega zakonskega osnutka. Socialistični pisec tega članka se je tu povzel do trditve, da Avstrija ni nikoli germanizirala. Tako debele pa ne bomo vsak dan.

Bogoslovci v Celovcu

Za božične praznike so v celovski stolnici bogoslovci krške škofije, zopet poživili vse bogoslužje. 15 let je celovsko bogoslovje živelo v izgnanstvu. Najprej so našli krški bogoslovci streho v št. Juriju ob jezzeru, nato pa v Krki.

Ob Vseh svetih lani so se odprla vrata celovškega bogoslovja v nekdanjem Marijanišču. 8. decembra je okoli 50 bogoslovcev sodelovalo v celovski stolnici pri slavnostnem pričetku Marijanskega leta. Tako je torej bogoslovje krške škofije zopet v glavnem mestu dežele in na sedežu krškega škofa. Mladi bogoslovci so v počitnicah s krampom in lopato pomagali pri gradnji novega doma. Sedaj so zopet v središču dežele, kjer bodo tudi močnejše čutili utripanje vsega življenja v škofiji. Predelava Marijanišča za potrebe bogoslovja je veljala nad 2 milijona šilingov.

Vodstvo bogoslovja je prevzel bivši stolni župnik dr. Illwitzer.

V Celovcu bodo imeli bogoslovci tudi več priložnosti, da se izpopolnijo v slovenskem jeziku, kar je bilo v Krki zelo težavno.

Bogoslovcem samim želimo iz vsega srca, da bi se v novem domu dobro počutili in da bi praznovali 400-letnico krškega bogoslovja konec tega šolskega leta z izrednimi študijskimi uspehi.

V zvezi s preselitvijo bogoslovja v Celovec je napisal g. monsignor V(alentin) P(odgorsic) v Naš tednik zelo lep informativni članek.

Krščanska kulturna zveza

Organizacija vsega narodno-političnega življenja na Slovenskem Koroškem se vedno bolj izpopolnjuje. Najprej je bila izpeljana politična organizacija, ker so tako zahtevale razmere. Takoj zatem pa je prišla na vrsto kulturno prosvetna organizacija. Delo v zvezi s tem je bilo kronano 30. decembra lanskega leta z ustanovitvijo Krščanske kulturne zveze (KKZ). Ustanovnega občnega zbora v Mohorjevi hiši v Celovcu se je udeležilo 80 odličnih prosvetnih delavcev iz vseh delov Slovenske Koroške. Prosvetna društva širom

K sodobnim svetovnim problemom

Odmevi na poslanico predsednika Eisenhowerja Kongresu v svetlu so bili različni. Francozi so sprejeli z zadovoljstvom obljubo nadaljne pomoči v vojni v Indokini, Angleži so se obregnili ob nadaljno podporo Čang-kajseku, pozdravili pa so predsednikov predlog o prostejši sodelovanju mednarodni trgovini. Levičarji listi po vsem svetu so se spotikali zlasti ob predlog, da naj se obsojenim komunistom vzame državljanstvo, imeli pa so tudi še celo vrsto drugih pritožb, saj je Amerika za nje vojni hujšak, Sovjetija pa najmiroljubnejša država sveta.

Dejstva pa so temu pisanju komunističnega in komunistom prijaznega časopisja popolnoma nasprotna.

Sovjeti so pristali na predlog zahodnih treh sil, da naj bi se njihovi zunanji ministri sestali s predstavnikom Kremļa v Berlinu. Sestanek je bil predviden za 25. januar. Zastopniki štirih sil so se ves teden razgovarjali v Berlinu samo o tem, kje naj bi se razgovori zunanjih ministrov vršili. Sovjeti so predlagali prostor v njihovem delu mesta, zahodne sile pa poslojpe komandature, kjer so se sestajali poveljniki štirih zasedbenih zon Nemčije, dokler se niso l. 1948 končno razšli. To poslojpe leži v ameriškem sektorju Berlina. Končno je sovjetski zastopnik popustil in pristal na to, da naj bi bila seja zunanjih ministrov en dan v zahodnem delu Berlina, drugi dan pa v vzhodnem. Predstavniki treh zahodnih sil so ga opozorili na to, da to ne bo sestanek dveh, ampak štirih zunanjih ministrov. Zunanji ministri naj bi torej romali vsak dan v drugi del Berlina in vsak dan naj bi bil drug zunanji minister gostitelj. To sovjetskemu zastopniku ni šlo v račun in razgovori so bili prekinjeni. Če se ne niso mogli zediniti za kraj bodočih razgovorov, kako naj bi dosegli soglasje v važnejših vprašanjih? Po vsem tem sodeč so izgledi za uspeh konference štirih zunanjih ministrov precej klaverni.

Nič uspešnejši niso razgovori v Washingtonu, kjer sta se pred tedens sestala sovjetski poslanik G. Zarubin in državni tajnik F. Dulles k razgovoru o Eisenhowerjevem predlogu za uporabo atomske energije v mirnodobske namene.

Sovjeti hočejo prepoved vsega atomskega orožja, ne marajo pa pristati na dovolj trdno mednarodno nadzorstvo v tem pogledu, Amerika pa je začela zmanjševati svoje oborožene sile in hoče postaviti svojo vojaško moč prav na atomsko orožje. Da je pri vsem tem vsak uspeh razgovorov izključen, ni treba posebej poudarjati. Razgovori utegnejo napredovati šele tedaj, ko bo ena ali druga stran spremeniła svoje osnovno stališče. Do tega pa je nemara še daleč.

V Panmunjomu poskušajo obnoviti razgovore o sklicanju konference za sklenitev miru na Korejski polotopu.

po vseh treh slovenskih koroških dolinah so si že dolgo želela takšne zveze. Sedanji časi in današnje razmere so jo nujno zahtevale. Sedaj je tukaj temelj, na katerem bo moč goče smotrno graditi kulturno podstavo vsemu katoliškemu življenju med rojaki na Koroškem.

Razpis občinskih volitev

Za nedeljo 14. marca t. l. so razpisane v koroški deželi občinske volitve. Do 14. januarja so bile stranke dolžne, da priglase svoje prislednike ali predstavnike v občinske volilne komisije. Prislednike so smele priglasi samo stranke, ki so se udeležile lanskeoletnih (Dajte na 3. strani.)

reji in za ureditev razmer na Daljnem vzhodu, ki so bili prikinjeni še pred božičem. Do prekinitve je prišlo, ko so komunistični zastopniki obdoličili Združene države, da so one krive izpustitve protikomunističnih vojnih ujetnikov preteklo jesen. Kot je znano je dal tedaj južno-korejski predsednik S. Rhee na svojo roko svobodo nad 20,000 vojnih ujetnikom, ki se niso marali vrniti v domovino. Zastopnik Združenih narodov je izjavil, da se ne vrne na razgovor, dokler komunisti ne prekličejo te obdolžitve.

Italija preživlja vladno krizo. Predsednik republike Einaudi je poveril sestavo nove vlade Amatoru Fanfani, voditelju levega krila krščanskih demokratov. Kot smo omenili že zadnjič, je vodstvo krščanskih demokratov odpovedalo podporo bivšemu predsedniku vlade G. Pelli, ker se je premalo brigal za reševanje domačih težav in posvetil svojo pozornost vprašanju Trsta. V Italiji je precejšnje število brezposelnih, notranje nezadovoljstvo narašča, nujno potrebno je izvesti socialne reforme, ki bodo omogočile boljše življenje delavca, kmečkega namenjnika in malega kmeta ter poskrbele za one, ki nimajo nobenega zaslužka. Krščanski demokrate so videli, da komunisti njihovi zavezniki pridobivajo na moči in hočejo to sedaj zaustaviti. Najboljše sredstvo k temu cilju je izvedba agrarne reforme in primerna socialna zakonodaja. To bo naloga bodoče vlade.

Zanimivo je, da so krščanski demokrati prav za prav pri lanskih volitvah dobili večino in bi jim moralo pripasti v parlamentu okoli sedemdeset poslancev, kot jih imajo zdaj. Komunisti in njihovi zavezniki so takoj po volitvah osporavali pravičnost 1,300,000 glasov. Naknadno štetje je pokazalo, da je med to ogromno številko večina glasov oddanih za krščanske demokrate in da so ti v resnici dobili po zakonu zahtevano število, ki bi jim omogočilo veliko večino v parlamentu. De Gasperi je pristal na časno rešitev, danes pa izgleda ali da nima potega ali pa ne smatra za pametno, da bi silil k ponovnemu štetju glasov. Italijansko komunistično časopisje poroča, da je ameriška ambasadorica v Rimu Mrs. B. Luce stavila predsedniku vlade krščanskih demokratov predlog, naj to ponovno štetje izvedejo in tako dolo vlado trdno v svoje roke.

V Franciji čakajo, kaj bodo prinesli razgovori zunanjih ministrov štirih sil v Berlinu. Od njihovega izida je v veliki meri odvisna usoda Skupne evropske vojske, v kateri bi služili poleg Francozov tudi Nemci, Italijani, Belgijci, Holandci in Luksenburžani. Bivši zunanji minister R. Schuman je nedavno dejal, da je francoski narod v večini za odobritev načrta, čeprav morda zaenkrat v parlamentu zadevni predlog še nima večine. Predlagal je, naj bi šli poslanci med volilce, jim ves načrt natančno razložili in tako spoznali njihovo mnenje.

Angleži, ki so lansko leto gospodarsko lepo napredovali, so se začeli hudo vzemirjati zaradi govoric o gospodarskih težavah v Združenih državah.

Predlog Iraka za trdnjo povezavo arabskih držav Srednjega vzhoda ni med prizadetimi naletel na preveč ugoden odmev. Nekaj podobnega imajo v mislih tudi Združene države, le da hočejo pritegniti v to skupnost tudi Pakistan in Iran. Amerikanci bi na ta način radi okrepili ta najšibkejši del obrambe svobodnega sveta proti sovjetsko-komunistični napadalnosti.

KANADSKA AMERIŠKA DOMOVINA AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Za "Katoliški dom" v Gorici

Toronto, Ont. — Oči vsega sveta so danes uprte v Trst. Nas Slovence tržaško vprašanje še posebno zanima, ker je z njim povezana usoda naših rodni bratov. Zdi se, da bo slovenski živelj spet služil za ničvreden groš, s katerim veliki narodi plačujejo svoje kupčije. Tako sta čili Koroška in Gorica. Sedaj nam hočejo odrgrati od narodnega telesa še slovensko obrežje "mora Adrijanskega." Čolnč naše-ga naroda se spet nahaja v nevarnih vodah. Nikoli prej niso bile besede našega pesnika Simona Gregorčiča, tako resnične:

"Zaganja vanj silno se morje
tujine
požreti ga v svoje želi globočine."

Pogled na nesrečo ne vzbudi v človeku samo sočutja, temveč tudi željo, da bi nesrečniku pomagal, če ga že ne reši. Na žalost smo na diplomatskem polju brez pomena. Toda ni, da bi zaradi tega obupali. Naš pregovor pravi: "V slogi je moč" — moč, ki presega najvišje diplomate. Njihove meje so začasnega pomena, saj so se pred kratkim pomaknile od Postopne do Soče. Eno je važno: dokler bodo na Koroškem, v Gorici in v Trstu živeli zavedni Slovenci, do tedaj bo ta zemlja naša. Čim bo pa naša vesela pesem in zvonka beseda utihnili ob morju ali ob Karavankah, ali ob Soči, tedaj smo jo izgubili za vedno. Kako žalostno bi bilo, ako bi se to zgodilo vsaj deloma zaradi naše brezbriznosti!

Lansko leto se je v Gorici osno-

val odbor za gradnjo katoliškega doma za vse goriške Slovence. Ta važen sklep so Slovenci storili, ko so spoznali, da je to edini rešilni pas, ki jih bo rešil utona. Kako naj bi se sicer gojila naša pesem in naša beseda? Kje naj bi se zbirala mladina? Goriški Slovenci so po večini kmetje in delavci. Sklenili so, da si od vsakdanjega kruha prihranijo, samo, da si zgradijo svoj dom. Ker pa to zdaleč ne zadostuje, so se obrnili na Slovence po širnem svetu, da bi jim pomagali.

Tudi v Kanadi smo sklenili, da se temu klicu odzovemo. Lansko leto smo nabrali \$320.00. Od te vsote odpade večji del na torontski prireditel. Samo \$70.00 je dar posameznikov. Trdno smo prepričani da to ne predstavlja končnega deleža kanadskih Slovencev pri tako važni in odločilni zadevi. Kanadski odbor za katoliški dom v Gorici je zato sklenil, da spet vzame palico v roke, gre od hiše do hiše, boječe poteka ter skozi polodprta vrata ponudi svoj beraški klobuk. Saj nam ne boste odrekli! Ne prosimo zase, ampak za svoje trpeče brate, za zemljo, ki nam je dala Gregorčiča in Vodopivca. Dokazimo za našimi darovi, da je v slogi moč! Naj ve tujec, ki grabi po naši zemlji, da smo Slovenci složni in edini, čeprav nas ločijo oceani:

"Brodarjem pomoči nosimo
nas čolnč pogube otmimo
(S. Gregorčič)"

Prispevke pošiljajte na naslov:
Rev. Fred Renner — St. Michael's
College, Toronto 5, Ontario.

Kanada bo sprejela 168,000 priseljencev

St. Thomas, Ont. — Imigracijski minister naše zvezne vlade v Ottawu g. Harris je pred kratkim v enem svojih govorov tukaj povedal, da ima Kanada trden namen, da bo sprejela v svojo deželo okrog 168,000 novih nase-ljencev. Med temi novimi nase-ljenci se bo nahajal tudi eden, ki bo postavil znamko "milijonskega" nase-ljenca, t. j. eden, s katerim bo po podatkih naših vseljenjskih uradov prekosil številko enega milijona novih nase-ljencev, kar jih je sprejela in kar jih še bo sprejela do tistega dne izza konca druge svetovne vojne.

Kanadski vladni izvedenci za vseljenjska vprašanja, je dejal Harris, so mnenja, da Kanada brez posebnih težav v tekočem letu spet sprejme okrog 168 tisoč novih Kanadčanov to leto, kakor jih je bila sprejela približno toliko lani. Pri tem minister ni pozabil povedati, da je bolje, če podcenjujemo možnost Kanade, da bi dala vsem novonase-ljencem zadovoljivo zaposlitev, kakor pa da bi to možnost precenjevali.

Med povojnimi novimi nase-ljenci v Kanadi, ki jih je doslej 958,000, je bilo največ Angležev in sicer blizu 300 tisoč. Nemcev je sprejela Kanada v zadnjih osmih letih okrog 115,000, blizu sto tisoč je bilo Nizzemcev, 70,000 jih je prišlo v Kanado iz Združenih držav, ostalih 380 tisoč pa odpadejo na posamezne manjše narodnostne grupe.

Minister Harris je v svojem govoru navajal besede pokojnega kanadskega ministrskega pred-sednika Mackenzie Kinga, ki da naj bi bil dejal da "priseljivanje ne bo smelo in ne bo spremenilo temeljnega značaja kanadskega prebivalstva." Minister je hotel to reč razložiti, čes da naj bi pomenila dvojje: "zdravo ravnotež-

je" različnih ras, ki naseljujejo in bodo naseljevale Kanado . . . in pa dejstvo, da pokojni Mackenzie King ni bil zastoj presbiterijanske vere. S prvim je hotel minister Harris na mil način izraziti zaskrbljenje angleškega elementa v deželi nad morebitno izgubo svojega prvenstva, z drugim pa je, čeprav ni tega dobesedno povedal, izrazil skrb nad ne-protestantskim dotokom priseljencev, ki bi v nekem oziru, zlasti v oziru sovisja rasnega in verskega značaja francoskih Kanadčanov, lahko zadobili nadmoč.

Minister je dodal, da je trdno prepričan, da bo imela Kanada čez trideset let 30 milijonov prebivalcev.

Kanada naj se odlikuje po vsjaskosti

Toronto, Ont. — Generalni guverner naše dežele Vincent Massey je v svojem nedavnem govoru dejal, da bi Kanada privabila mnogo več tujcev, če bi izboljšala svoj "kanadizem" in — svojo kavo. V govoru, ki je bil namenjen članom "Kanadskega kluba je Massey rekel, da bi morala Kanada, medtem ko se bavi z izboljševanjem kave po svojih kavarnah, pozanimati tudi za ustvarjanje "kanadizma" spriču katerega bi "turisti iz drugih držav res občutili, da se nahajajo v "drugi deželi." V svojem govoru se je guverner obrnil na angleške Kanadčane in jim dejal, naj se malo bolj zanimajo za francosko kulturo v naši deželi. Rekel je, da bi se moral vsak angleško govoreči Kanadčan zanimati in biti ponosen na uspehe svojih francoskih sodravljanov prav kakor sam na svoje. To vzajemno zanimanje za dvojje različnih kul-

tur v Kanadi naj bi po mnenju guvernerja Masseyja pomenilo tisti "kanadizem," o katerem je govoril. Guverner je izrazil upanje, da bo v bodočnosti Kanada dokazovala ne samo strpnost, spriču katere je možno sožitje njenih dveh kultur, ampak tudi dajala videz občestva ljudi, ki žive v miru in spravi.

Nevesta je prišla iz Evrope

Edscon, Alta. — Čas gre svojo pot ter istočasno pušča za seboj neko zgodovino, pa naj bo že vredna spomina ali ne. Kljub temu, da razdalja med dvema božičema ni silno velika, se v enem letu marsikaj dogodi, dobrega in slabega, nekaterim pa se ne pri-peti nič in žive svoje življenje mirno naprej. Ko tako morda berete te moje čečkarije, boste morda porekli, kaj neki je pa on doživel! — Zato naj vam povem, da jo je lani na god svetega Jožefa popihala moja boljša Polovica iz domovine z namenom, da bi se tudi ona spoznala z življenjem v Ameriki. Drugi, še važnejši namen, ki ga je pri tem imela, je bilo seveda njeno srečanje z "Markom" v Kanadi. In usoda je bila tako mila in draga, da je izpolnila najine želje. Tako sva se 28. decembra lani sešla v pristanišču Quebec City Que.

Iz Quebeca do Alberta je dolga pot, a vprašanjem in odgovorom ni bilo ne konca ne kraja in nam je tako tridnevno potovanje do Edisona v Alberti kar naglo minilo.

Med potjo sva obiskala tudi č. gg. dr. Kolarica in Kopača v Torontu, gospe Hajdinjakove pa na žalost ni bilo doma. Ko se človek po toliko mesecih sreča z drago osebo, mu je pri duši, kakor da bi bil doma. — Moja "takstara" mi je rekla na poti proti Zapadu tudi to-le: "Veš kaj, dragi? Potovanje na tem kanadskem vlakcu je zelo lepo, toda pogled skozi okno ni tako lep, kakor če se človek pelje iz Ljubljane v naše lepo Prekmurje." Jaz pa sem ji odgovoril: "Je pač tako, malo več hste kakor v Prekmurju." Kljub temu pa sva srečno prispela na dom Mr. in Mrs. Recek v Edsonu, kjer živiva še danes.

Težko je začeti novo življenje, ker pa nama je Bog naklonil toliko sreče, da sva se spet lahko srečala na drugem koncu sveta, nama ni kazala drugega, ko da začneva skupno življenje. In res nama je uspelo dobiti vse potrebno, da sva si lahko v tukajšnji župni cerkvi obljubila zvestost do groba in tako prešla zakrament svetega zakona. Zato se želiva na tem mestu najlepše zahvaliti vsem, ki so stali nama ob tem nepozabnem dogodku ob strani, posebno pa ateju in mami Recek.

Nepopisno so dobrote, ki jih ta dva človeka razdelujeta po svojo streho brezdomcem. Ne moreva najti besed, s katerimi bi se Reckovim za vse zahvalila. Pripravili so nama gostijo z vsemi dobrotami v čast najine poroke, kakor da bi bila to poroka njih otrok. In poleg tega uživava še gostoljubnost njihovega stanovanja. Naj se torej skromno tem prtom zahvaliva Reckovim za vse, za tako okusni "wedding cake," za postrežbo in gostoljubnost, ki sva jo deležna in ki so jo bili deležni najini gostje. Hkrati se zahvaljujema tudi vsem, ki so se odzvali najinemu vabilu in so prišli na najino svatbo in prinesli s seboj tako lepe

darove. Bog povrni vsem in vsakemu posebej! Hvala tudi za vse čestitke in voščila. In ob tej priliki tudi lep pozdrav uredništvu in vsem čitateljem "Ameriške domovine" širom Kanade.

Mr. and Mrs. L. Huell,

Več sladkorja

Ottawa. — Kanada je v l. 1952 pridelala več sladkorja iz pese kakor dotlej, kar je povzročilo padec cene sladkorju iz trsa. Leta 1952 je poskočila proizvodnja kanadskega pesnega sladkorja za 50,491,851 funtov na 298,245,300 funtov, je pred nedavnim sporočil Statistični urad v tem mestu. Celotna proizvodnja sladkorja Kanade je v l. 1952 znašala skoraj eno milijardo in pol funtov kar pomeni, da je poskočila v enem letu za nad sto milijonov funtov. Kljub temu pa so tovarne za sladkor utrpel nad pet milijonov dolarjev izgube. To izgubo je povzročilo znižanje cen sladkorju v naši deželi in sicer se je sladkor pocenil za 12 centov pri funtu.

Papirijeva knjiga na indeksu?

Rim, Italija. — Iz zanesljivih krogov prihaja vest, da namerala pristojni vatikanski urad, ki ima po katoliškem svetu vesoljno oblast, kar se tiče odobravanja ali neodobravanja novo objavljene knjig, začeti s preiskavo proti najnovejši knjigi italijanskega katoliškega pisatelja Papirijeva. Dvasedemdesetletni Giovanni Papini, skoraj slep in avtor imenitnih knjig, med njimi knjige "Priče trpljenja Gospodovega," ki je bila prevedena na 31 jezikov (v slovenščino jo je prevel tržaški profesor V. Beličič), je novinarjem s tem v zvezi izjavil, da ponižno čaka, kaj se bo zgodilo in da mu bo zelo žal, če bo tozadevni vatikanski urad uveljavljal njegovo najnovejšo knjigo "Il Diavolo" med knjige na katoliškem indeksu.

Upanje na konec stavke v Norandi

Noranda, Que. — Tukajšnji rudnik Noranda Mines, v katerem je zaposleno tudi večje število Slovencev, je prenehal svoje delo 22. avgusta lani, ko je vodstvo tukajšnje unije napovedalo stavko, ki naj bi vodstvo rudnika prisilila k povišanju plače in izboljšanju nekaterih drugih ugodnosti za delavce. Rudniška družba je voljna povišati rudarjem plačo za 7 in pol centa na uro. Sestanki, ki so se spet obnovili med vodstvom rudnika in predstavniki delavstva, naj bi po zadnjih poročilih zadovoljivo potekali in nekateri so mnenja, da je upati na skorajšnje poravnavo in vzpostavitev rednega obrata. Noranda Mines zaposluje 1500 rudarjev, ki sedaj že pet mesecev stavkajo.

Načrt namesto potnega lista

St. Albans, Vermont. — V začetku preteklega tedna so na kanadsko-ameriški meji prijeli bežunsko jugoslovanskega porekla, ki je imel s seboj namesto potnega lista — načrte za stroje za letala vrste jet. Beguncu je ime Dušan Premovič. Star je 37 let. Svoje načrte, ki so mu jih s pri-voljenjem zasegli organi ameriške obmejne straže, je označil Premovič za "revolucijonarne." Okrožni direktor tukajšnjega vselivitvenega urada je medtem temi načrti že odpotoval v Washington, kjer upa, da bo utegnil načrte predložiti izvedencem letalskih oddelkov ameriškega vojnega ministrstva.

Premovič, ki se je ob prejemu tega poročila nahajal v zaporu v Burlingtonu blizu tega mesta, je izjavil, da je po poklicu inženir, da je stanoval iz prihoda v Kanado v Torontu. V Kanado je prispel Premovič lani septembra meseca iz Francije. Obmejni straži, ki ga je prišla, je dejal, da je prekorajil kanadsko-ameriško mejo na nezastraženem mestu in sicer z namenom, da bi ponesel v Washington svoje načrte.

Iz Ottawe so s tem v zvezi sporočili, da jim ameriška obmejna straža ni sporočila nič o aretaciji kakega Premoviča na kanadsko-ameriški meji. Istočasno je uradnik vseljenjskega ministrstva naše vlade izjavil, da v kartotekah ministrstva ni bilo moči nikakih podatkov, kje naj bi bil Premovič izza svojega prihoda v Quebec City lansko leto živel.

Laška "Mafija" na delu?

Hamilton, Ont. — Bojazen o delovanju teroristične organizacije laških črnorokcev, ki je znana pod imenom "Mafia" se je pojavila med nekaterimi ljudmi zlasti ob čudnem dogodku, katerega žrtev je postala 26-letna italijanska deklica po imenu Sofia Di Domenico. Iz drvečega vlaka so oni dan neznani zlikovci vrgli pri mestu Port Credit, Ont. žensko truplo, ki so ga nekateri čividci videli, kako se je valilo dol po strmeh nasipu. Policija je nemudoma prispela na lice mesta in ugotovila, da deklica ni mrtva pač pa smrtno prestrašena. Deklico so odpemili v bolnišnico sv. Jožefa v Hamiltonu, kjer je šele proti koncu preteklega tedna prvič izpregovorila. Medtem ko je Sofia molče ležala v svoji postelji v hamiltonski bolnišnici, so ljudje ob skopih časopisnih poročilih ugibali vse mogoče, med drugim to, da je deklica najbrž žrtev podtalne trgovine z belimi sužnji, da je morda žrtev teroristične organizacije "Mafia" in da ima nemara njen dogodek direktno zvezo z nedavno ugrabitvijo neke druge deklice v tukajšnji okolici.

O deklici pravijo, da je prispela v Kanado pred dvema letoma. Najprej je bila zaposlena v Montrealu kot hišna pomočnica, lani novembra meseca pa se je preselila v Brantford, Ont., kjer je stanovala skupaj s svojo prijateljico. Dobre štirinajst dni tega se je Sofia Di Domenico odločila, da se bo vrnila v Montreal. V Brantfordu je stopila na vlak, da se popelje v Montreal, toda v Hamiltonu se je iz neznanih vzrokov premislila in se odločila, da bo šla namesto v Montreal — k svojem stricu v Philadelphijo v Združenih državah. Na kolodvoru si je najela taksi in šoferja pokazala listek z naslovom svojega strica v mestu Philadelphia, Pa. Ker govoril deklisa samo laško, pač šoferja, ki ji je hotel dopovedati, da brez potnega lista in vizuma ne more v Združene države in da bi stala vožnja s taksijem tjakaj 200 dolarjev, ni mogla razumeti. Šofer jo je zapeljal na postajališče za avtomobile taksije, kjer sta skušala deklici dva druga šoferja italijanskega porekla dopovedati, za kaj gre. Pri tem se je dekle histerično vznemirilo, kar je nagnilo šoferje, da so poklicali policijo. Policija se je obrnila za tolmača v tem primeru na nekega italijanskega duhovnika v bližini. Ta duhovnik je med drugim prepričal policijo, da bi bil skrbstvo k nekim katoliškim nu-

nam v okolici. Tako se je zgodilo. Pri nuni se je Sofia pomirila in potem dva dni iskala delo kot bolničarka, ker pa ga ni našla, se je odločila, da kljub temu odpoje nazaj v Montreal. Duhovnik ji je poklical taksi, ki jo je odpeljal na postajo v Hamiltonu, kjer je Sofiji postrežek pomagal ponesi njen kovček na vlak. To je vse, kar je znanega, dokler nekateri očividci niso videli tistega ženskega trupla, kako se je valilo dol po nasipu, oči-vidno vrženo z mimo drvečega vlaka. Deklica je sedaj po več dneh nezvesti končno začela govoriti in povedala, da jo je pet neznancev vrglo iz drvečega vlaka pri železniškem prehodu blizu mesteca Port Credit, Ont.

Policija se je vzdržala objavljjanja vsakršnih izjav deklise, medtem ko prihaja med ljudi strah, da je na delu laška organizacija črnorokcev, ki je že desetletja znana po raznih deželah.

Končno le dobimo zastavo?

Ottawa. — Zasedanje kanadskega parlamenta bo trajalo v naši prestolnici vsaj še dobrih štirinajst dni in skoraj ni dvoma da bi v tem času spet ne načeli zadeve vprašanja o kanadski zastavi. Sedaj, pravijo, je naš parlament mnogo bolj edin kar se tiče sprejema osnutka za našo državno zastavo. Po mnenju ljudi iz krogov, ki so načrtani o tem, kaj se bo verjetno zgodilo v bližnji bodočnosti v našem parlamentu, naj bi bila večina kanadskih poslancev letos za to, da Kanada končno le sprejme osnutek za svojo zastavo in sicer tisti osnutek, ki predvideva, da naj bi imela zastava na svojem polju podoba angleške zastave "Union Jack" in pa podoba burbonske lilije, ki je francoski simbol. Bela barva na polju zastave naj bi predstavljala francoski del Kanade, rdeča pa angleški. . . . Pravijo, da bo taka zastava zadovoljevala nacionalna čustva obeh skupin v Kanadi, francoske in angleške. . .

Proti bojazni o brezposelnosti

Ottawa. — Kanadska vlada bo po vsej verjetnosti odobrila 151 milijonov kredita za javna dela po naši deželi tekem l. 1954. Večino tega denarja bodo porabili za gradnjo ceste Trans-Canada Highway in za gradnjo javnih poslopij. Tudi provincialne vlade bodo potrošile lepe vsote v podobne namene. Te novice zmanjšujejo resnost bojazni o naraščajoči brezposelnosti v Kanadi.

50 tisoč Kanadčanov v inozemstvu

Ottawa. — Evropska potniška komisija je objavila številke, ki pravijo, da je lani obiskalo Evropo nad 450,000 prebivalcev iz dežel Severne Amerike. Med temi, pravi statistično poročilo, je bilo več ko petdeset tisoč Kanadčanov. Vsota denarja, ki so ga ti severnoameriški turisti zapravili v Evropi znaša okrog petsto milijonov dolarjev.

Manj zlata so izkopali

Kirkland Lake, Ont. — Uprava tukajšnjega rudnika je pred nedavnim sporočila, da je v preteklem letu izkopala za spoznanje manj zlata kakor l. 1952. Letos so izkopali v tem rudniku 112,614 ton rude, iz katere so pridelali za \$1,488,308 čistega zlata medtem ko so lani pridelali za \$1,551,323 čistega zlata.

Slovenska Koroška

(Nadaljevanje s 2. strani)
državnozbornskih volitev. O-krajna volilna komisija je do-ločila število prisilidnikov, a stranke so morale prijaviti samo imena. Krščansko demo-kratska stranka je prijavila svoje predstavnike povsod tam, koder ji je bilo po številu gla-sov mogoče napraviti priglas.

Tekma za bivše nacist

Ob priliki zadnjega zaseda-nja Narodnega sveta koroških Slovencev so odposlanci iz šte-

vilnih občin v podeželju poro-čali, kako so se v zvezi s pri-hodnjimi občinskimi volitvami v njihovih občinah začeli tako socialisti kakor ljudska stran-ka poganjati za bivšimi naci-sti. Ugotovljeno pa je bilo, da je tudi v centralah obeh ome-njenih strank opaziti takšno stremljenje. Za obe vodilni koroški stranki to gotovo ni u-godno znamenje. Sicer se pa človek vprašuje, v čem se še ideološko ti dve stranki razlo-čujeta: obe se z enakimi ne-dostojnimi sredstvi tepeta za oblast v deželi, odnos obeh do slovenskega vprašanja je po-polnoma negativen, pravne od-govornosti nasproti sebi, naro-du in državi ne pozna nobena. Tako se ni čuditi, da gre tudi republikanska Avstrija k svo-jemu tragičnemu koncu. V novi Evropi je gotovo ne bo več. Tudi v tem sta si edini obe stranki.

Ženske dobijo delo

An Opportunity for a Young Woman
TELLER POSITION OPEN
Experienced or will train for full time work.
Pleasant working conditions.
ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 St. Clair Avenue
HE 1-5670

MALI OGLASI

Naprodaj
Na Huntmere Ave. blizu E. 164 St., nov štiri in pol sobni bungalow, prostor za razširje-nje na 2. nadstropju, soba za zabave, plinska kurjava, velik lot. Se lahko takoj vsehite. Možnost zamenjave.
Za podrobnosti vprašajte:
Kovac Realty
960 E. 185 St. KE 1-5030
(13)

Restavracija naprodaj
Radi smrti v družini je na-prodaj restavracija z vso opre-mo. Cena nizka. Zadej 6-sobno stanovanje na razpolago kupcu. Dober lokal. Vprašajte po 7. zv. pri Jerry Mohar, 6033 St. Clair Ave. —(12)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša 6 sob, sa-ma zase, lot 60x140, furnez na plin, avtomatičen tenk za gor-ko vodo, zimska okna, garaža in še druge udobnosti. Hiša se nahaja na 691 E. 157 St., blizu slovenske cerkve in šole na Holmes Ave. Hiša je prazna in se lahko takoj vsehite. Pokličite za sestanek, da se vam jo pokaže: IV 1-0992 ali LI 1-8027.
—(jan.19.51)

Hiša naprodaj
Lastnik prodaja hišo na Bay-liss Ave., 7 sob za 1 družino, dvojna garaža, trdni dovoz, plinski furnez, gorkota na vro-čo vodo, blizu vseh šol, cerkva in trgovin. Kličite UT 1-6910.
(16)

Iščejo stanovanje
Dve starejši ženski iščeta 3 neopremljene sobe blizu sv. Vida cerkve pri mirni družini. Naslov se pusti v uredništvu.
—(13)

Soba se odda
Opremljena spalna soba se odda s kuhinjsko uporabo na 1164 E. 61 St.

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

DRUGA KNJIGA
HUDOURNIK

Tako hiti nazaj v Milan in na svoj grad, da bo izdal za Italijo poslednja povelja. Kajti sedaj, ko ima mirovni pergament v rokah, hoče v Pariz! V tonu kneza, ki govori svojim narodom, kliče novi Cisalpinski Republiki:

"Vi ste prvi narod v zgodovini, ki je dosegel svobodo brez strank, brez revolucije in brez boja. Dali smo vam svobodo, zdaj jo umejte ohraniti! ... Prešine naj vas čustvo lastne moči in dostojanstva, ki se spodobijo svobodnemu možu ... Če bi Rimljani izrabili svojo moč, kakor so jo Francozi, bi

še danes njihovi orli krasili Kapitol in sramota osemnajststoletnega hlapčevstva bi bila človeštvu prihranjena! Kajti le zato, da bi utrdil vašo svobodo in da bi vas videl srečne, sem dovršil delo, ki sta ga doslej mogla dovršiti samo častihlepje in volja do oblasti ... V nekaj dneh vas zapustim ... Moje srce bo vedno skrbelo za vašo srečo in za slavo vaše republike."

"Ali je to vojščak, ki tako trobi s fanfarami? Ali je to pesnik, ki mu iz čustva življenjske radosti vznikajo besede, ki razvnamajo ves narod? Te dni se spreha z nekim diplomatom te dežele po montebelskem parku. Vse njegovo bitje je polno pričakovanja, kaj bo v Parizu; poslušalec je pameten in molčeč: tedaj izusti v napadu odkritosrčnosti, kakoršno si genij včasih dovoli, naslednje stavke:

"Ali mislite, da zmagujem v Italiji, da bi pomagal do veličine advokatom direktorija? Oziroma, ali res mislite, da mi gre za utrditev republike? Kakšen nesmisel: republika s 30 milijoni prebivalcev! Pri naših običajih in naših napakah! Francozi hočejo slave in hočejo utešiti svojo ničemurnost; o svobodi pa nimajo pojma. Kar pogledajte armado! Naše zmage so vrnilo francoskemu vojaku njegovo pravo naravo. Jaz sem mu vse! Če bi me hoteli na primer direktorji odstaviti, bi videli, kdo je gospodar nad armado."

"Ljudstvo potrebuje glavo, ki je poveljčana v slavi in zmagah, ne pa teorij in vlad, fraz in ideoloških govorov. Dajte jim igračk, zabavali se bodo z njimi in se dali voditi, samo če jim boste spretno prikrili končni smoter! Pri vas, v Italiji, je pa stvar še bolj preprosta ... Vendar še ni pravi čas za to. Popustiti se sme šele trenutnemu navdušenju, zato boste imeli tukaj dve ali tri republike po našem vzorcu ... Mir ni ugoden zame ... Čim je sklenjen in ne stojim več na čelu armade, se moram odreči oblasti in položaju, ki sem si ju priboril, in se bom moral v Luxembourg klanjati advokatom. Italijo zapuščam samo zato, da bom zavzel enak položaj v Franciji. Ali tudi ta plod še ni zrel. Pariz je nesložen, ena stranka je za Bourbone, za katere se ne maram boriti. Prišel bo dan, ko bom oslabil republikansko stranko — kajpada ne v korist stari dinastiji."

To so Bonapartovi pravi načerti. Da, tako je, kakor govori kmalu nato: "Vse je prišlo, kakor sem vedel, da mora priti, in gotovo sem jaz edini, ki ni presenečen. Tako bo tudi v bodoče: prispel bom tja, kamor hočem."

Cela reka izpovedi si utira strugo. Gotovo, če bi si jih bil kdo drznil objaviti, bi bil zatajil vsako izmed teh besed, ki nam jih sporočajo spomini. In vendar mu doseženo niti zdaleč ne zadostuje! Ko sedi z Bourriennom v potnem vozu ter skoraj po dveh letih zapuščja Italijo, pravi: "Še nekaj takih vojen, pa si bomo zagotovili čisto spodobno mesto v zgodovini." Ko prijatelj meni, da ga že ima, ga Napoleon zasmehuje:

"Vi ste mi pravi, Bourienne! Če danes umrjem, mi čez tisoč let pisana svetovna zgodovina

ne bo odkazala več nego polstrani"

XI

Luxembourško dvorišče je spremenjeno v amfiteater, pred nedavnim uplenjeno orožje in zastave sijajo med zlatimi revolucijskimi gesli na starem zidovju, med katerim so se nekoč francoski pari sukali okoli kraljevskega solnca. Pariz se je zbral in žari v barvah, kakor da vrvi na majski praznik ne pa v surov decembrski dan; lepe, kovarne prijateljece mogotcev sede v prvi vrsti, da bi ga videle prav od blizu, tega malega moža z rumeno, pasnjeno kožo, ki mu velja ta proslava.

"Že teden dni v Parizu — a nikjer ga ni videti? Zakaj se skromni mož odteguje navdušenju svojega naroda?"

"Zdaj trobijo k začetu. Le pogledjte, mogočniki že gredo na svoj oder, vseh pet."

Zbor pojo himno svobode, množica pripeva refrenu, nato vse potihne: z druge strani se sliši z odprtega stopnišča rožljanje sabel in žvenket ostrog. Ljudje se spenjajo skozi okna in se sklanjajo s streh,

kajti premor jim pravi, da prihaja.

V pohodni uniformi — ali more biti skromnejši — trdno koraka z resnim in zaprtim obrazom skozi umikajočo se množico k estradi. V rokah drži zvitek. Za njim stopajo trije pobočniki. Tiho sledi neokiteni postavi z vojaškim korakom mož v zlato pošiti suknji in v svilenih nogavicah — eno nogo vleče za seboj. V tem trenutku zagrmí strel: zunaj pozdravljajo poročnika artillerije, z njegovim starim orožjem. Tedaj izbruhne navdušenje, pretrese dvorišče in palačo, prodre na trge, kjer tisoči čakajo njegovega odhoda.

Nato vse utihne. Talleyrand govori sijajno, gladko, namiguje stvari, ki jih le malokdo razume, slavi antično preprostost moza, kako ta rešitelj domovine prezira sijaj in službi duhu, in zaključi z obratom: "Vsa Francija bo svobodna, le on morebiti nikoli; to je njegova usoda."

Poskanje — toda ali je kdo med temi tisoči, da, tudi med udanimi, ki bi razumeli globoko resnico tega poslednjega

stavka? Ali čuti kdo to morilno ostrino?

Tiho, on stopa naprej, kaj bo povedal?

"Francoski narod se je moral boriti s svojimi kralji, da se je osvobodil ... Religija, fevdalstvo, kraljestvo so drug za drugim dva tisoč let vladali v Evropi. Z današnjim dnem se pričenja era demokratične ustavnosti. Ta je dosegla, da se je ozemlje Velikega Naroda naposled razširilo do naravnih mej. A storila je tudi več: obe najlepši zemlji v Evropi, ki slovita zaradi svojih znanosti, umetnosti in genijev, vidita, kako vstaja duh svobode poln upanja iz grobnice njihovih pradedov. Ustavnost je piedestal, na katerega se dvigata dva mogočna naroda. Čast mi je izročiti vam od cesarja podpisano pogodbo iz Campo-Formia ... Ko bo nekoč sreča francoskega naroda osnovana na najboljših organskih zakonih, bo svobodna tudi Evropa."

Vojaški glas utihne. Trenutek mine brez zvoka. Nato zagrmí ploskanje. Ali velja govoru? Ta nima niti trohice čara tistih ljudskih in zborniških govorov, ki jih v Parizu lepijo na stene. Vse je začudeno, marsikdo dirnen, strah in spoštovanje utripata v srcih. Odobravanje ne velja govoru, marveč možu. Ta je govoril že na prenekaterem bojišču, je tudi že govoril množici na Korziki, a nikdar ne pred družbo, pred politiki.

(Dalje prihodnjico)

— Kansas je največji pridelovalec ozimne pšenice na vsem svetu.

ZULICH

INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, AgentZavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in poštivo

IVanhoe 1-4221

18115 NEFF ROAD

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd. KE 1-0034

Cleveland 10, Ohio

Naročila sprejemamo in

izvršujemo po pošti

tudi za Cleveland

TRGOVINA S POHIŠTVOM

KINKOPF BROS.

PREPROGE — HIŠNE POTREBŠČINE
TELEVISION APARATI — RADIO

MAYTAG - HOOVER - WHIRLPOOL - IRONRITE itd.

Lastnika: TONY in RUDY KINKOPF

820 E. 200 St.

IV 1-1911 — IV 1-1912

ODPRTO vsak večer do 9. ure

1905

1953

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt iztrgala iz naše srede našo ljubljeno in nikdar pozabljeno soprogo in mater

Mary Theresa Kodrich

rojena LAZAR

ki je po dolgi in mučni bolezni za vedno zatisnila svoje mile oči 16. decembra 1953 ob 5:00 zjutraj v starosti 48 let. Pokojna je bila rojena 1. marca 1905 v Clevelandu, Ohio.

Pogreb se je vršil 18. decembra 1953 iz Webster pogrebnega zavoda, Geneva, O., v cerkev Marije Brezm. Spočetja v Geneva, O., kjer je bilo njeno truplo položeno k večnemu počitku v družinsko grobnico poleg njene pokojne matere Mary Strojín (Lazar).

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu iskreno zahvalimo č. g. župniku fare Marije Brezm. Spoč. v Geneva, Ohio, za opravljeno pogrebno sv. mašo in druge cerkvene pogrebne obrede.

Našo toplo zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so krsto pokojne okrasili s krasnimi vencí, kakor tudi vsi, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše drage nam pokojne ter vsi, ki so prišli pokojno kropit, ko je ležala na mrtvaškem odru in ji tako izkazali zadnjo čast.

Naša iskrena zahvala članicam društva Sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ za molitve ob krsti, za poslano cvetje in za udeležbo pri pogrebu.

Iskrena zahvala vsem, ki so nam izrazili svoje sožalje ustmeno ali pisмено, kakor tudi vsem, ki so nam bili v kakršnokoli pomoč v času naše žalosti.

Prisrčna hvala društvu Slovenski napredni farmar št. 44 SDZ za krasni venec ter za udeležbo pri pogrebu, kakor tudi za krasne šopke cvetja, ki

so ga pokojni večkrat poslali v času njene bolezni v bolnišnico ali na dom.

Prav lepa hvala našim sosedom in prijateljem, ki so preskrbeli za topel in okusen prigrizek za vse, ki smo se vrnili s pogreba.

Lepa hvala vsem, ki so pokojno obiskovali v času njene bolezni ter nam bili v kakršno koli pomoč v enem ali drugem oziru v času bolezni in smrti naše drage pokojnice.

Prav lepa hvala tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za spremstvo pri pogrebu in na pokopališče.

Toplo se zahvaljujemo tudi nosilcem krste naše drage in ljubljene pokojnice.

Končno naša prisrčna zahvala vsem, ki ste nam v času bolezni in ob času smrti bili v kakršno koli pomoč in nam stali ob strani. Naj vam Vsemogočni poplača vse in za vse, kar ste storili za nas ali pokojno.

Ljubljena soproga in mati! Počivaj mirno v rodni ameriški zemlji. Tvoji blagi duši pa naj da vsemogočni Bog večni mir in pokoj.

Dolgo in veliko si trpela. Udana v božjo voljo si prenašala vse težave in bridkosti bolezni, globoko zaupajoč v Njega, ki je vir vse ljubezni. Sedaj si odšla k Njemu in on naj Ti obilo poplača z večnim življenjem v družbi izvoljenih. Ostali smo sami — naš dom je sedaj prazen in pust brez Tebe. Spomin na Tebe pa bo ostal z nami v naših srcih, mislih in molitvah, dokler nas naš Vsemogočni ne združi v raju. Počivaj sladko — počivaj mirno!

Zalujoči ostali:

JOHN A. KODRICH, soprog

JOHN A. JR., sin

JRRY STROJIN, očim

Geneva, Ohio, 19. januarja 1954.

MRS. LOUIS WHITE, pastorka

STRICI, TETE, in OSTALI SORODNIKI

V blag spomin

TRINAJSTE OBLETNICE SMRTI
NAŠE ISKRENO LJUBLJENE
IN NEPOZABLJENE SO-
PROGE IN MATERE

Frances Skebe

ki je zatisnila svoje mile oči
19. januarja 1941.

Trinajst let v hladnem grobu
soproga in mati že počiva,
na Tebe nismo pozabili,
spomin v srcu vedno živi.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, SINAHA,
VNUK IN VNUKINJA.

Cleveland, O., 19. jan. 1954.

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI BLA-
GOPOKOJNE SOPROGE IN
SESTRE

Antonija James

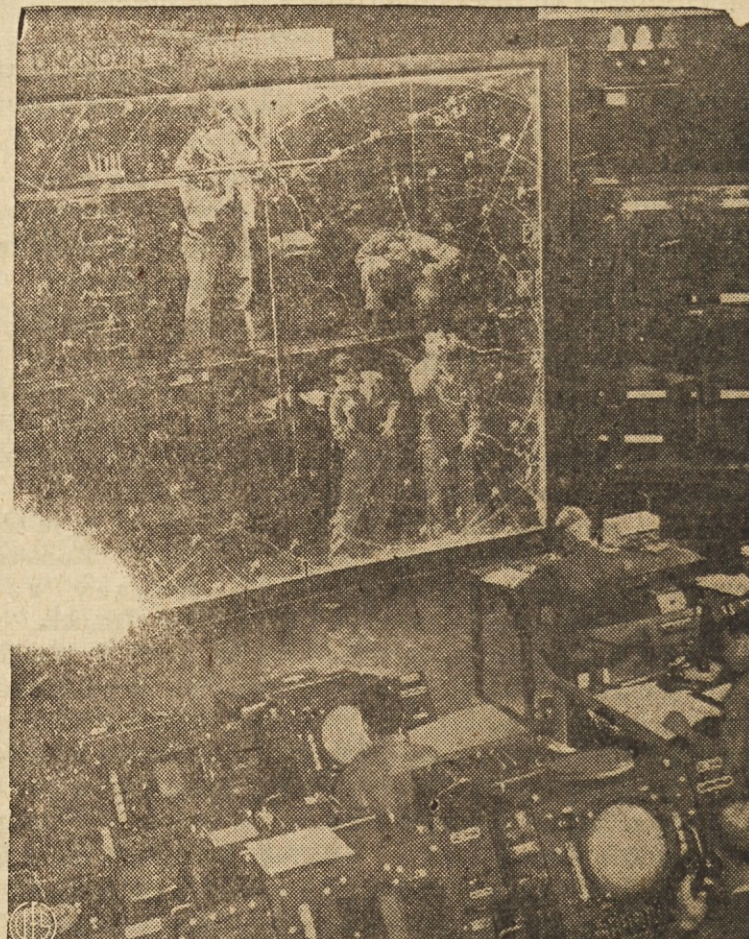
katero je Bog nenadoma poklical
19. januarja 1953

Ljubljena soproga in sestra, eno leto je že minilo, odkar si se ločila Ti od nas. Vedno pa Te imamo še v spominu in v globoki žalosti zatopljeni kličemo k Vsemogočnemu, da Ti On podeli večni mir v zaslužnem počitku.

Zalujoči:

SOPROG IN SESTRE

Rock Creek, O., 19. jan. 1954.

ČUVARJI NAŠE VARNOSTI — Kot urni pajki na pajčevini zasledujejo uslužbenci našega vojnega letalstva položaj, smer in brzino letal na ogromni prozorni plošči, med tem ko drugi (spredaj) sprejemajo znake letal. To je živo središče velike radarske postaje na Mount Tamalpais v Marin County, Calif., ki čuva San Francisco pred napadom iz zraka. Vsa naprava je stala okoli pet milijonov dolarjev.